Lieta Nr.142255111

# S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2012.gada 27.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S. Ozola,

piedaloties iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvim *V.D.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* (turpmāk – SIA *„/Nosaukums/”*) sūdzību par Valsts darba inspekcijas direktora pienākumu izpildītāja 2011.gada 22.septembra lēmumu Nr.04/25-01-03/2307.

## Aprakstošā daļa

[1] Valsts darba inspekcijas (turpmāk arī – VDI vai iestāde) Zemgales reģionālās valsts darba inspekcijas vecākā inspektore 2010.gada 1.decembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr. 013828, kurā konstatēts, ka SIA *„/Nosaukums/”* būvobjektā */adrese/*, trīs no sešiem darbiniekiem – *M.Š.*, *J.Š.* un *S.S.* (turpmāk kopā – darbinieki) nodarbināja bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem, darbinieki nebija apmācīti darba aizsardzībā, nebija ierakstīti būvobjektā esošajā nodarbināto sarakstā un viņiem nebija nodarbināto apliecības.

Ar VDI Zemgales reģionālās valsts darba inspekcijas vecākās inspektores 2010.gada 16.decembra lēmumu Nr.12Q/390-2010-012 (turpmāk – sākotnējais lēmums) SIA *„/Nosaukums/”* saukta pie atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otro daļu, $41.^4$ panta pirmo daļu un $41.^5$ panta ceturto daļu, uzliekot naudas sodu 1000 latu apmērā.

VDI direktora pienākumu izpildītājs, izskatot SIA *„/Nosaukums/”* apstrīdēšanas iesniegumu, 2011.gada 22.septembrī pieņēma lēmumu Nr.04/25-01-03/2307 (turpmāk – Lēmums).

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 5.oktobrī saņemta SIA *„/Nosaukums/”* sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu, pamatojoties uz to, ka iestāde nav ievērojusi LAPK 284.panta pirmā daļā noteikto termiņu apstrīdēšanas iesnieguma (sūdzības) izskatīšanai.

SIA *„/Nosaukums/”*, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma (APL) 49.panta ceturto daļu, uzskata, ka pēc likumā noteiktā termiņa procesuālo darbību vairs nevar izpildīt, ja vien iestādes pieļautajam termiņa nokavējuma nav pienācīga pamatojuma.

[3] VDI rakstveida paskaidrojumos par pieteikumu (sūdzību) norāda, ka SIA *„/Nosaukums/”* pārkāpumu ir atzinusi, bet attiecībā uz termiņa nokavējumu paskaidrots, ka, saņemot SIA *„/Nosaukums/”* amatpersonas sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumu, iestāde, pamatojoties uz APL 64.panta otro daļu un Valsts darba inspekcijas likuma 6. panta trešās daļas 2.punktu, pagarināja iesnieguma izskatīšanas termiņu līdz astoņiem mēnešiem no iesnieguma saņemšanas dienas.

VDI atsaucoties uz tiesu praksi, paskaidro, ka no lietā esošajiem materiāliem nav konstatējams, ka SIA *„/Nosaukums/”* būtu vērsusies ar sūdzību par lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošanu iestādē, kā arī procesuālie pārkāpumu jāvērtē pēc tā, vai tie it būtiski un vai attiecīgais pārkāpums ietekmējis administratīvo aktu pēc būtības.

[4] Uz tiesas sēdi SIA *„/Nosaukums/”* pārstāvis neieradās, neinformējot tiesu par neierašanās iemesliem. Tiesa, pamatojoties uz LAPK $289.^{11}$ panta pirmo daļu, konstatēja, ka lietu ir iespējams izskatīt bez personas, kas iesniegusi sūdzību, pārstāvja klātbūtnes.

Iestādes pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka iestāde, izmantojot APL 64.pantu, pagarināja sūdzības izskatīšanas termiņu līdz maksimāli pieļaujamam, jo pārsūdzību skaits ir tik liels, ka nav iespējams iekļauties normālos termiņos.

**Motīvu daļa**

[5] Tiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un noklausoties iestādes pārstāvja paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība par Lēmuma atcelšanu ir noraidāma.

[6] Attiecībā uz procesuālo pārkāpumu, kādu SIA *„/Nosaukums/"* ieskatā iestāde ir pieļāvusi, izskatot sūdzību par sākotnējo lēmumu, tiesa vispirms norāda, ka administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas lietvedību regulē LAPK normas, kā arī, kā pamatoti iestāde paskaidrojumos norādījusi, – procesuāli pārkāpumi rada lēmuma prettiesiskumu un atcelšanu tad, ja tiem ir tieša un būtiska ietekme uz rezultātu. Proti, ja tiesību normas tieši paredz lēmuma atcelšanu konkrētā procesuālā pārkāpuma gadījumā vai arī, ja rezultāts būtu personai labvēlīgāks, ja šādu pārkāpumu nebūtu.

Procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, t.i., jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 17.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-386 7. un 8.punktu*).

Tāpat tiesa norāda, ka administratīvā akta (Lēmuma) izdošana nav procesuāla darbība APL 49.panta izpratnē (līdzīgs regulējums bija LAPK 284.panta ceturtajā daļā attiecībā uz tiesu), lai pēc noteiktā termiņa to vairs nevarētu izdot, - bet Lēmuma pieņemšana konkrētajā gadījumā ir noteikta procesa galarezultāts.

Ja augstāka iestāde uz administratīvā akta apstrīdēšanas iesniegumu noteiktajā termiņā nereaģē, uzskatāms, ka persona ir ievērojusi lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtību un personai atbilstoši LAPK 281.[1] panta pirmajai daļai (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.07.2012*.) un APL 188.panta piektajai daļai viena gada laikā ir tiesības vērsties tiesā ar pieteikumu (sūdzību). Ja augstāka iestāde noteiktā termiņā nav reaģējusi (respektīvi, nav izskatījusi personas iesniegumu), atzīstams, ka valsts pārvalde ir atteikusies no iespējas labot savas kļūdas, savukārt persona no savas puses ir izdarījusi visu iespējamo, lai lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtība tiktu izmantota.

Tādējādi apstrīdēšanas iesnieguma neizskatīšana noteiktajā termiņā maina administratīvā akta apstrīdēšanas kārtību, taču tā pati par sevi nepadara administratīvo aktu par spēkā neesošu vai atceļamu. Apstāklis, ka iestāde nepamatoti ir kavējusies ar lēmuma pieņemšanu, var tikt vērtēts vienīgi no aspekta, vai tādējādi pieteicējam ir pieņemts nelabvēlīgāks lēmums, kāds tas varētu būt, pieņemot to noteiktajā termiņā *(sk. Senāta 2010.gada 14.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-403/2010 10.punktu).*

[7] LAPK 284. pants (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.07.2012*.) noteic, ka sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu pilnvarota iestāde izskata mēneša laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas (..).

Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka Lēmums izdots vairāk kā astoņus mēnešus pēc pieteicējas sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas iestādē. Tātad attiecībā uz Lēmuma izdošanas termiņu, neskatoties, ka bija pieņemts lēmums par termiņa pagarināšanu, konstatējams, ka ar Lēmuma izdošanu iestāde ir nepamatoti kavējusies.

Tomēr, ņemot vērā, ka no lietas materiāliem nav konstatējami tādi apstākļi, kas būtu saistāmi ar SIA *„/Nosaukums/"* vēl nelabvēlīgāka lēmuma pieņemšanu, tiesa secina, ka iestādes pieļautais termiņa nokavējums, pieņemot Lēmumu, nevarēja būtiski ietekmēt tā saturu.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka iespējamais procesuālais pārkāpums, Lēmumu nepieņemot LAPK 284.panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, būtu ietekmējis Lēmuma saturu pēc būtības, līdz ar to minētais iespējamais procesuālais pārkāpums nav uzskatāms par

būtisku un tas nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

[8] Ņemot vērā, ka lietā nepastāv strīds par SIA *„/Nosaukums/”* izdarīto administratīvo pārkāpumu kvalificēšanu un piemērotā soda veidu un apmēru, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz to, vai ir noticis administratīvais pārkāpums un vai SIA *„/Nosaukums/”* ir vainīga šo administratīvo pārkāpumu izdarīšanā un sodāma, ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to, tiesa saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu pievienojas Lēmumā norādītajai motivācijai un uzskata, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[9] Pastāvot šādiem konstatētajiem apstākļiem, tiesa secina, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet SIA *„/Nosaukums/”* sūdzība noraidāma.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[17] panta pirmo daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**atstāt negrozītu** Valsts darba inspekcijas direktora pienākumu izpildītāja 2011.gada 22.septembra lēmumu Nr.04/25-01-03/2307, bet SIA *„/Nosaukums/”* (reģ. Nr./*reģistrācijas numurs/*) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola